

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

mende folketingssamling at fremsætte forslag om regulering af arbejdstiden i landbruget og beslægtede områder. De sidste linier, jeg her læste op, er et citat af mæglingsforslaget af 18. maj. Ni dage efter at forhandlingerne, der sluttede med fremsættelsen af dette mæglingsforslag, var forbi, udtalte jeg mig, som jeg sagde ved første behandling af dette lovforslag, på et møde i Middelfart, hvor jeg bekræftede, at regeringen var indstillet på at følge en opfordring fra fagforbundene om at fremsætte lovforslag om arbejdstiden i landbruget.

Hvad skete så siden? Siden skete der det, at et sådant lovforslag blev udarbejdet i arbejdsministeriet; vi udarbejdede endog et par skitser til et sådant lovforslag, der skulle tilsigte en regulering af arbejdstiden i landbruget. Disse skitser blev omhyggeligt gennemdrøftet med parterne. De blev gennemdrøftet med arbejdernes organisationer, de blev gennemdrøftet med arbejdsgivernes organisation, og de blev gennemdrøftet med begge parter på een gang.

Nu skal jeg ikke på dette sene tidspunkt tage det høje tings tid med en detaljeret redegørelse for indholdet af den skitse til et lovforslag, som disse drøftelser mest havde drejet sig om, men jeg kan, for at det hele kan antage lidt mere substantiel form, give et lille rids af, hvad forslaget gik ud på.

For det første undtog det naturligvis alt arbejde i landbruget, der udføres af familien. For det andet undtog det alle landbrugsbedrifter med kun een fremmed medhjælper. Derefter skitserede forslaget en gradvis regulering af landbrugets arbejdstid iøvrigt, således at der skulle ske en aftrapning over 6 år. Endvidere havde kreaturpassningen naturligvis sin særlige plads i forslaget, og man gjorde her en undtagelse, således at arbejdere, der var beskæftiget med kreaturpassning o. lign., kunne have 52 timers arbejde ugentlig, blot der iøvrigt blev truffet fritidsordninger, så at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid året igennem kun blev 48 timer. Endelig blev der givet udstrakt adgang til overarbejde i høsttiden og roelugningens tid, og herudover kunne der endda i vid udstrækning finde overarbejde sted, hvor andre særlige forhold gjorde det påkrævet for landbruget.

Jeg skal ikke gå mere i enkeltheder ved-

rørende denne skitse til et lovforslag, men jeg har ønsket at give denne fremstilling for ligesom at hale hele spørgsmålet om et eventuelt lovforslag ned fra hypotesernes verden til den virkelighedens verden, hvor forhandlingerne må foregå.

Forhandlingerne begyndte i september, førtes videre i november og endte, som man ved, i, at arbejdsgiverne ikke kunne tilslutte sig forslaget indhold, og at Dansk Arbejdsmands Forbund ikke ønskede lovforslaget fremsat. Regeringen havde herefter ingen forpligtelse i så henseende, og derom fik offentligheden meddelelse. Herefter er alle forhandlinger, der har fundet sted, efter at overenskomsterne i december og januar blev opsagt, ført med fuldt kendskab til, at der ikke ville blive fremsat noget lovforslag vedrørende regulering af landbrugets arbejdstid.

Jeg håber, at der gennem de oplysninger, jeg her har givet, er sket den orientering overfor offentligheden, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen kaldte på.

Endelig var det ærede medlem hr. Poul Sørensen inde på, at under forhandlingerne med parterne på mit kontor påskelørdag, hvor et sidste forsøg blev gjort på at fremkalde et forlig, hvor et sidste forsøg blev gjort på at få parterne til at acceptere frivillig voldgift, så hele den meget alvorlige konfliktsituation, vi nu er ude i, kunne blive undgået, sådan som det var regeringens vilje og ønske, havde jeg sagt til parterne, at jeg følte mig sikker på, at der var flertal her i salen for voldgift. Ja, det er rigtigt. Det sagde jeg. Jeg har hele tiden været overbevist om, at et sådant flertal fandtes, og det viser sig da formentlig også ved den afstemning, der nu skal finde sted, at flertallet er tilstede, men jeg indrømmer gerne, at jeg havde ventet, at dette flertal var blevet konstateret noget hurtigere end tilfældet blev.

Ordføreren (Lindberg): Det ærede medlem hr. Sønderup har nærmest ført en procedure her i tinget, som om det var en voldgiftsret, og det ærede medlem hr. Alfred Jensen fulgte i og for sig ganske godt med, idet hans indlæg også nærmest var en procedure, ganske vist ført fra landarbejderside. Jeg tror nu ikke, at nogen af de ærede medlemmer kommer til at føre proceduren for den voldgiftsret, der skal nedsættes. Jeg